

stillet Ændringsforslagene Nr. 9 og 10, men om begge disse gælder det samme, at de er saa lige til, at heller ikke de behøver nogen nærmere Motivering. Der er neppe Tvivl om, at Ændringsforslag Nr. 11 til § 10 vil give Anledning til megen Tilfredshed, men paa den anden Side ogsaa vil give Anledning til megen Utilfredshed indenfor visse Kredse. Jeg maa yderligere bedrøve disse utilfredse — og det vil vel nærmest sige de sportsinteresserede — med at meddele, at der indenfor Udvalget ikke har været nogen Tvivl om, at man burde affatte Ændringsforslaget, som sket er, og efter de Udtalelser, der fra forskellige Sider fremsattes under Lovforslagets første Behandling, er dette Ændringsforslag vel neppe heller kommet som nogen Overraskelse. De særlig motorinteresserede faar her trøste sig med, at Lovforslaget paa saa mange andre Omraader giver dem Fordele, og de sportsinteresserede vil ikke i Fremtiden være forhindret i at udøve deres Sportspræstationer, idet de har deres Sportsbaner og kan arbejde dér. Man har fra Udvalgets Side, da man behandlede et Lovforslag, hvor det var Færdselssikkerheden, det i første Række kom an paa, netop villet have disse Uhyrligheder med Kapkørsel og Vædekørsel forbudt paa offentlig Vej og Sti.

Jeg skal dernæst nævne Ændringsforslag Nr. 12 til § 12. Udvalget er enedes om foreløbig at blive staaende ved disse Bestemmelser med den Ændring, at Paahængsvogne skal føre Lygter, og med den ikke uvæsentlige Forbedring, at man nu ved Arbejdskørsel forstaar Kørsel med Vogne, „der er i Brug til Markarbejde“.

Ændringsforslag Nr. 13 til § 13 er analogt med Ændringsforslaget til § 1, idet man har sammenarbejdet Forslagets §§ 13 og 20, da man har ment, at disse to Paragraffer hørte sammen i Lighed med §§ 1 og 23.

Der var i Udvalget nogen Stemning for helt at lade § 14 udgaa, idet man betragtede det som en Selvfølge, at berusede Personer maatte Køretøj ikke betros, menda man paa den anden Side i Udvalget ikke har noget imod, at man saa ofte som muligt i Lovgivningen præciserer og fremhæver Ædruehedskravene, i Særdeleshed hvor Hensynet til andres Ve og Vel spiller ind, er man enedes om at lade den første Del af § 14 blive uændret, men derimod stille Ændringsforslag Nr. 14, hvorefter sidste Halvdel af Paragraffen udgaar, idet Udtrykket: „af anden Grund savner Evne til at styre Hestene“, har forekommet Udvalget saa vagt og flydende og saa vanskeligt at fortolke, at

man har ment det rigtigst ikke at faa en saadan Bestemmelse ind i Loven.

Ændringsforslag Nr. 15 til § 15 er i Analogi med Ændringsforslag Nr. 12 til § 12. Da Spørgsmaalet om Indførelse af „Katteøjne“ har været en hel Del under Diskussion ude i Befolkningen, har Udvalget gjort sig særlig Umage for at kunne afgive et rigtigt Skøn i dette Forhold og har, som det ses af Betænkningen, overværet en Demonstration med det Resultat, at den Tvivl, der var hos enkelte Medlemmer med Hensyn til Rigtigheden af at paabyde disse Katteøjne, svandt, saaledes at man ogsaa med Hensyn til dette Krav fremkommer med en enstemmig Indstilling. Man fastholder dog kun Kravet overfor Cykler; at inddrage ogsaa Hestekøretøjer og Trækvogne under denne Bestemmelse har Udvalget anset for unødvendigt, og det har derfor stillet Ændringsforslag Nr. 16 til § 18.

Jeg skal nu vende mig til den Paragraf, hvis Affattelse maaske i Øjeblikket ude i Befolkningen imødeses med den største Spænding, idet de i den senere Tid forefaldne Uheld og Ulykker, foraarsagede ved Ruteautomobiler, ganske naturligt har fordret, at denne Paragraf, § 19, kommer til at danne en Beskyttelse for det rejsende Publikum. Man vil lægge Mærke til, at der alene til denne § 19 er stillet ikke mindre end 6 Ændringsforslag. Det første Ændringsforslag, Nr. 17, tilsigter at give Kommunalraadene nogen Medbestemmelsesret overfor Rutebilerne, et Forhold, der er paa krævet, efterhaanden som Rutebilerne i større og større Udstrækning benytter de kommunale Veje. — Ændringsforslag Nr. 18 er en naturlig Følge af Ændringsforslag Nr. 17. — Omtrent det samme kan siges om Ændringsforslag Nr. 19, idet det vilde være urimeligt, om den Afgift, der skal erlægges, udelukkende skulde komme Amtsvejene til gode, naar ogsaa de kommunale Veje i høj Grad lider under Kørselen med Rutebiler. Jeg tror, at Bestemmelsen om, at den omtalte Afgift udelukkende skal anvendes til Vejenes Forbedring og Vedligeholdelse, vil vække almindelig Tilfredshed. — Ændringsforslag Nr. 21 er indsat efter Henvendelse fra Trafikministeriet og er indsat af postale Hensyn. — Ændringsforslag Nr. 22 ønsker jeg i særlig Grad at henlede Opmærksomheden paa og da i Særdeleshed den højtærede Justitsministers og den højtærede Trafikministers Opmærksomhed. Jeg kan paa Udvalgets Vegne udtale Haabet om, at det